

پایداری و نگهداری محصول:

- * در دمای $8-20^{\circ}\text{C}$ تا تاریخ انقضا درج شده بر روی محصول قابل استفاده می باشد.
- * یخ زدگی، قرار گرفتن در معرض نور، گرمای نامتعارف و آلودگی، باعث ناپایداری محتویات کیت می گردند.

مواد و تجهیزات مورد نیاز برای انجام آزمایش:

- کالیبراتور و کنترل
- سرم فیزیولوژی
- دستگاه اتوآنالایزر یا فوتومتر

شرایط آزمایش:

- طول موج مناسب: 405 نانومتر ($420-400$)
- دمای مناسب: 37°C

شرایط و پایداری نمونه:

- نمونه مناسب، سرم، پلاسما (حاوی EDTA و هیپارین) و ادرار می باشد.
- همولیز و لیپمیک شدید نمونه باعث ایجاد خطا در نتایج می گردد.
- نمونه و ریجنتها دور از نور قرار گرفته و نمونهها در کمترین زمان آنالیز گردند.
- بزاق و پوست دارای آنزیم آلفا آمیلاز هستند، بنابراین از پیپت کردن با دهان و تماس محلولها با پوست دست جداً خودداری کنید.
- آنزیم آمیلاز در محیط اسیدی پایدار نمی باشد؛ لذا قبل از ذخیره ادرار باید pH نمونه را به حدود 7 رساند.
- نمونههای سرم و پلاسما به مدت 2-1 روز در دمای اتاق، به مدت 7 روز در دمای $8-20^{\circ}\text{C}$ ماه در دمای 20°C پایدار می باشند.
- نمونههای ادرار به مدت 8-4 ساعت در دمای اتاق، 3-2 روز در دمای $8-20^{\circ}\text{C}$ و یک ماه در دمای 20°C پایدار می باشند.
- برای نگهداری در 20°C حتماً دقت داشته باشید که نمونه بلافاصله فریز گردد.
- نمونههای ادرار که دارای رسوب هستند را قبل از آزمایش سانتریفیوژ نمایید.
- از آلوده شدن نمونهها جلوگیری شود.

نحوه آماده سازی ریجنتها:

** ریجنتها به صورت آماده قابل استفاده هستند.

احتیاط و نکات ایمنی:

- از بلعیدن و تماس مستقیم با پوست خودداری گردد.
- در صورت تماس با چشم با آب فراوان شسته شود.
- این کیت صرفاً برای استفاده توسط پرسنل واجد شرایط آزمایشگاه طراحی شده است.

کیت تشخیص کمی آلفا آمیلاز دی آزما طب

محتویات کیت: Reagent 1 (1 x 40 ml)

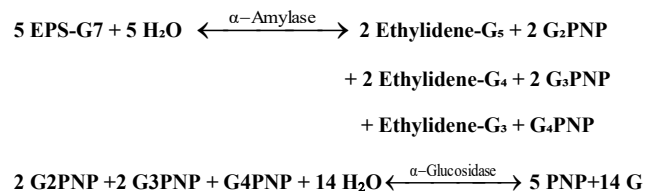
Reagent 2 (1 x 10 ml)

کاربرد: تعیین کمی α -AMYLASE در سرم، پلاسما (حاوی EDTA و هیپارین) و ادرار در آزمایشگاههای بالینی

مقدمه: آمیلاز آنزیمی است که عمدتاً توسط لوزالمعده و غدد بزاقی تولید شده و نقش مهمی در هضم کربوهیدراتها با تجزیه نشاسته به قند دارد. هر چند پانکراتیت یا التهاب لوزالمعده یکی از شایعترین دلایل افزایش سطح آمیلاز است؛ اما اندازه گیری فعالیت آن یک آزمایش اختصاصی برای تشخیص بیماریهای لوزالمعده نیست، زیرا در تعداد دیگری از بیماریها از جمله اوریون، نارساییهای کلیه (به دلیل عدم دفع آمیلاز از طریق ادرار)، اختلالات غدد بزاقی، مشکلات گوارشی مانند انسداد یا سوراخ شدن روده، حاملگی خارج از رحم نیز سطح سرمی آن افزایش می یابد. بنابراین لازم است تا برای تفکیک و تشخیص پانکراتیت حاد، میزان لیپاز نیز در کنار آمیلاز اندازه گیری شود. برعکس، سطوح پایین آمیلاز می تواند در شرایطی مانند پانکراتیت مزمن، فیروز کیستیک یا سایر بیماریهایی که به پانکراس آسیب می رسانند، رخ دهد. بخش عمده آمیلاز سرم از طریق ادرار دفع می شود و با افزایش آمیلاز سرم، آمیلاز ادرار نیز بالا می رود؛ اما در بیماری Macroamylasemia مقدار آنزیم در سرم بالاست ولی به علت وجود مشکلات در دفع کلیوی (ناشی از کمپلکس آنزیم-ایمونوگلوبولین)، میزان آن در ادرار، طبیعی یا کاهش یافته می باشد.

اساس آزمایش: Enzymatic Colorimetric

در این روش، بستر EPS-G7 تحت تأثیر آلفا آمیلاز (پانکراتیک و بزاقی) به الیگوساکاریدهای کوچکتر تجزیه می شود. سپس، این ترکیبات با عملکرد گلوکوزیداز هیدرولیز شده و منجر به تولید گلوکز و p-Nitrophenol (PNP) می شوند.

اجزا و غلظت معرفها:

Reagent	concentration
Reagent 1:	
Good's buffer	PH 7.1
NaCl	1 mol/L
MgCl2	60 mmol/L
α - Glucosidase	16 mmol/L
Reagent 2:	
Good's buffer	PH 7.1
EPS-G7	1 mol/L
	3 mmol/L

α -AMYLASE Quantitative Assay Kit

Model: Enzymatic Colorimetric - 50 ml - Ref:1104

مقایسه روش‌ها:

در مقایسه انجام شده جهت ارزیابی کیت آلفا آمیلاز شرکت دی آزما طب (Y) با یکی از متداول‌ترین کیت‌های آلفا آمیلاز با متد یکسان (X) بر روی ۴۴ نمونه بیمار نتیجه زیر به دست آمد:

$$Y=0.9924X + 0.7253, \quad r^2=0.9998$$

عوامل مداخله‌گر

- تری‌گلیسرید: عدم تداخل معنی‌دار تا غلظت 1000 mg/dL
- بیلی‌روبین: عدم تداخل معنی‌دار تا غلظت 40 mg/dL
- اسید آسکوربیک: عدم تداخل معنی‌دار تا غلظت 30 mg/dL
- همولیز حتی با غلظت‌های پایین نیز باعث تداخل در آزمایش می‌شود.

استفاده در دستگاه اتوآنالایزر: این کیت برای استفاده با طیف وسیعی

از دستگاه‌های سنجش بیوشیمی مناسب می‌باشد.

نکات:

- (۱) معرف بلانک همان ترکیب 1000 μ l ریجنت و 20 μ l سرم فیزیولوژی یا آب مقطر است. در روش دستی می‌توان فوتومتر را با هوا روی صفر تنظیم کرد.
- (۲) اعدادی که به‌عنوان دامنه مرجع ارائه گردیده فقط به‌عنوان یک راهنما مورد استفاده قرار می‌گیرد. نتایج به‌دست‌آمده توسط هر آزمایشگاه ممکن است برای هر اقلیم و منطقه و در شرایط خاص قابل تغییر باشد.
- (۳) جهت کالیبراسیون و کنترل کیفی، توصیه می‌شود از کالیبراتور و سرم کنترل‌های شرکت دی آزما طب استفاده شود. همچنین امکان استفاده از کالیبراتور و سرم کنترل‌های سازگار با روش کیت از منابع معتبر موجود در کشور نیز وجود دارد.
- (۴) حجم معرف‌ها و نمونه را می‌توان به‌تناسب تغییر داد تا با هر نوع دستگاه سنجش بیوشیمی قابل خوانش باشد.

مراجع:

1. Thomas L. Clinical Laboratory Diagnostics.
2. Tietz, N.W., Fundamentals of Clinical Chemistry, 3rd Edition W.B Saunders, 1987.
3. Laker, M. F., Clinical biochemistry. 1996
4. CLSI/NCCLS Evaluation Protocol, EP5-A, 1999

نشانه‌ها:

⚠ هشدار	شرایط نگهداری ۲-۸ درجه سلسیوس	📦 LOT	شماره ساخت
📅 تاریخ انقضاء	📅 تاریخ تولید	📖 دستورالعمل استفاده	🏭 تولیدکننده
📅 تاریخ تولید	📅 قابل مصرف در آزمایشگاه	IVD	📄 شماره کاتالوگ

- در مورد چگونگی دور ریختن مواد طبق قوانین تدوین شده در آزمایشگاه عمل شود.

روش انجام آزمایش:

- (۱) دستگاه فوتومتر را روشن نموده و طول موج مناسب را انتخاب کنید.
- (۲) درون کووت‌های مجزا 1000 μ l ریجنت شماره ۱ را با 20 μ l از نمونه، کالیبراتور و کنترل مخلوط نموده سپس به مدت ۱ دقیقه در ۳۷ °C نگه دارید و سپس معرف شماره ۲ را به میزان 250 μ l اضافه نمایید.
- (۳) دستگاه فوتومتر را توسط معرف بلانک صفر نمایید.
- (۴) پس از ۲ دقیقه، جذب نوری را قرائت کنید. بلافاصله کرنومتر را راه‌اندازی نمایید، در زمان‌های ۱، ۲ و ۳ دقیقه جذب نوری را ثبت کرده و اختلاف جذب نوری بین قرائت‌ها را محاسبه نمایید.

محاسبات:

مقدار اختلافات جذب نوری را با هم جمع نموده و بر عدد ۳ تقسیم کرده و میانگین به‌دست‌آمده را در عدد ۶۴۱۴ ضرب نمایید.

توجه: این فاکتور بر اساس فوتومتر استاندارد بوده و در فوتومترها و اتوآنالایزرهای مختلف می‌تواند متفاوت باشد.

دامنه مرجع:

سرم یا پلاسما	28 to 100 U/L
ادرار	< 490 U/L

مقادیر نرمال ممکن است از آزمایشگاهی به آزمایشگاه دیگر متفاوت باشد؛ لذا هر آزمایشگاه باید محدوده‌های مرجع را برای بیماران خود تهیه کند.

نتایج عملکردی و کارایی کیت:

خطی بودن: با این روش مقدار آمیلاز تا ۹۰۰ U/L خطی اندازه‌گیری می‌شود. نمونه‌های با غلظت بالاتر را به نسبت ۱ واحد نمونه با ۹ واحد سرم فیزیولوژی رقیق نموده و جواب‌ها را در عدد ۱۰ ضرب نمایید.

حساسیت: حداقل مقدار قابل اندازه‌گیری ۳ U/L می‌باشد.

دقت: تکرارپذیری با استفاده از نمونه‌های انسانی تعیین و نتایج زیر به دست آمد:

α -AMYLASE mean (U/L)	Within-run (CV%)	Between-run (CV%)
72.35	1.12	1.84
226.5	0.76	0.62
	n ¹ =20 replicate	n ¹ =4 runs